

Grant Thornton

An instinct for growth™

Βιωσιμότητα: αλλάζοντας τον διάλογο για τις αναπτυσσόμενες αγορές

Grant Thornton International Business Report 2014

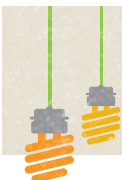

Περίληψη

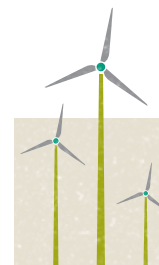
Θέματα που απασχολούν τη στρατηγική της επιχείρησής σας:

Πόσο βιώσιμο θα παραμένει το επιχειρηματικό σας σχέδιο εάν περιοριστεί η διαθεσιμότητα των βασικών πρώτων υλών (συμπεριλαμβανομένου του νερού);

Είναι τα περιθώρια κέρδους της επιχείρησής σας αρκετά υψηλά σε περίπτωση σημαντικής αύξησης του κόστους ενέργειας;

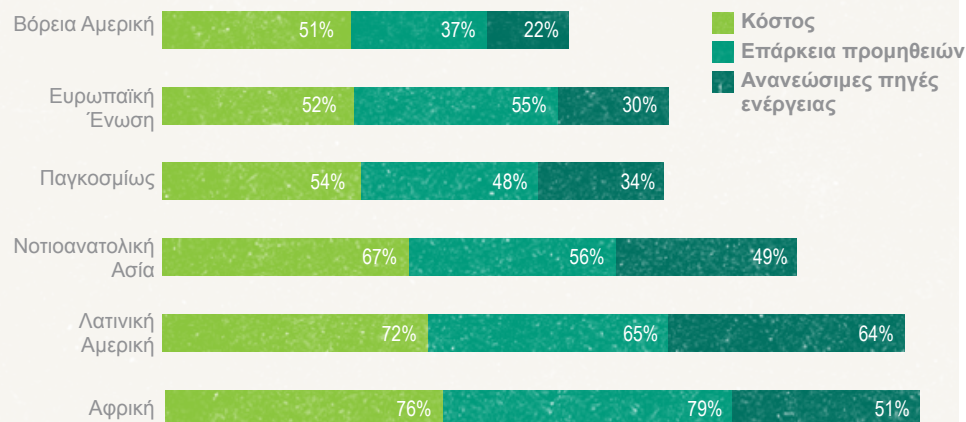

Σχεδιάζετε να στραφείτε προς τις πράσινες πηγές ενέργειας ή/και την βιώσιμη προμήθεια πρώτων υλών;

Ενέργεια

- Για τις επιχειρήσεις που λειτουργούν σε αναπτυσσόμενες αγορές το θέμα της ενέργειας έχει μεγαλύτερη σημασία για την αναπτυξιακή τους στρατηγική σε σύγκριση με τις επιχειρήσεις που λειτουργούν σε αναπτυγμένες αγορές.
- Περισσότερες από τα τρία τέταρτα των Αφρικανικών επιχειρήσεων αναφέρουν το κόστος και την έλλειψη ενέργειας ως παράγοντες ζωτικής σημασίας για τα σχέδια ανάπτυξής τους.
- Ένας σχετικά μικρός αριθμός βορειοαμερικανικών και ευρωπαϊκών επιχειρήσεων τείνουν να στραφούν σε πιο πράσινες πηγές ενέργειας.

Ποσοστό επιχειρήσεων που αναφέρουν ότι η ενέργεια αποτελεί σημαντικό παράγοντα για την ανάπτυξή τους (top ten)

Πρώτες ύλες

- Οι πρώτες ύλες φέρουν μεγαλύτερο ενδιαφέρον για τις επιχειρήσεις που λειτουργούν σε αναπτυσσόμενες αγορές.
- Σχεδόν τα δύο τρίτα των επιχειρήσεων στην Αφρική, στη Λατινική Αμερική και στη Νοτιοανατολική Ασία αναφέρουν ότι το κόστος των πρώτων υλών αποτελεί σημαντικό παράγοντα για τη βιωσιμότητά τους (ή για τις αλυσίδες εφοδιασμού τους) κατά τη διάρκεια των επόμενων 12 μηνών.
- Οι επιχειρήσεις στην Αφρική και τη Λατινική Αμερική αναφέρουν ότι η διαθεσιμότητα και η βιωσιμότητα του εφοδιασμού είναι επίσης πολύ σημαντικοί παράγοντες.
- Οι επιχειρήσεις στην Ευρώπη εστιάζουν λιγότερο στις πρώτες ύλες αφού κάτω από το 50% θεωρούν ότι το κόστος, η διαθεσιμότητα ή η βιωσιμότητα είναι σημαντικοί παράγοντες.

Ποσοστό επιχειρήσεων που αναφέρουν ότι οι πρώτες ύλες αποτελούν σημαντικό παράγοντα για τη βιωσιμότητά τους (ή για τις αλυσίδες εφοδιασμού τους).

Εισαγωγή

Μήπως θα πρέπει να αλλάξει η βάση πάνω στην οποία γίνεται ο διάλογος περί βιωσιμότητας;

Οδεύοντας προς την ετήσια διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή που έγινε στη Λίμα του Περού στο τέλος του έτους, οι επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται στις μεγαλύτερες αναπτυσσόμενες αγορές παρουσιάζουν ενιαίο μέτωπο. Όταν οι επιχειρηματίες στη Βραζιλία, την Κίνα, την Ινδία και τη Νότια Αφρική πρόσφατα συναντήθηκαν στο Νέο Δελχί, συμφώνησαν στο ότι η εξάλειψη της φτώχειας, που παραμένει βασική πρόκληση για τις αναδυόμενες αγορές, αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για τις ουσιαστικές δράσεις όσον αφορά στην κλιματική αλλαγή.

Οι επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται στις αναδυόμενες αγορές ισχυρίζονται ότι οι ανεπτυγμένες αγορές, που ευθύνονται για το μεγαλύτερο μέρος των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, θα πρέπει να παρέχουν απαραίτητα κεφαλαία και τεχνολογίες. Η δέσμευση για τη χρηματοδότηση \$100 δις ετησίως από τις ανεπτυγμένες αγορές, που πρότεινε πριν από πέντε χρόνια στην Κοπεγχάγη η τότε Υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ, κα Hillary Clinton, ακόμα παραμένει ανεκπλήρωτη και ο Υπουργός Περιβάλλοντος Ινδίας, ο κ. Prakash Javadekar, προειδοποίησε ότι οι ανεπτυγμένες χώρες θα πρέπει να τηρήσουν τα συμφωνημένα. Από την πλευρά τους, οι επιχειρηματίες των ανεπτυγμένων αγορών επισημαίνουν το γεγονός ότι οι οικονομίες τους αναπτύσσονται με πιο αργούς ρυθμούς από τις αναπτυσσόμενες χώρες και ότι οι εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα στις ανεπτυγμένες αγορές μειώνονται σταθερά, ενώ αντίστοιχα στις αναπτυσσόμενες, οι εκπομπές συνεχώς αυξάνονται λόγω της τεράστιας ζήτησης για καύσιμα με υψηλότερη ένταση άνθρακα.

Οι οικονομολόγοι ονομάζουν αυτό το αδιέξοδο «τραγωδία των κοινών αγαθών», όπου ένα κοινό

αγαθό που ωφελεί όλους και στο οποίο ο καθένας έχει ισότιμη πρόσβαση -σε αυτή την περίπτωση το περιβάλλον- αποτελεί πάντοτε αντικείμενο ανελέητης εκμετάλλευσης. Κανείς δεν θέλει να αναλάβει την ευθύνη για τον καθαρισμό του περιβάλλοντος, αλλά η υποβάθμισή του μας επηρεάζει όλους. Ας πάρουμε για παράδειγμα τις δυο μεγαλύτερες οικονομίες του κόσμου: η Κίνα υποφέρει από ερημοποίηση, ενώ η ατμοσφαιρική ρύπανση τακτικά φθάνει σε επίπεδα που θεωρούνται άκρως επικίνδυνα. Στις ΗΠΑ, η πρόσφατη έκθεση του Λευκού Οίκου αναφέρει ότι κάθε δεκαετία αδράνειας θα οδηγήσει σε υψηλότερες ζημιές και έξοδα κατά 40% με εμβάθυνση των κινδύνων για τα περιουσιακά στοιχεία και τους πόρους διαβίωσης.

Όπως συμβαίνει και με πολλές άλλες γνωστές έννοιες, ο όρος «βιωσιμότητα» σημαίνει διαφορετικά πράγματα για κάθε άνθρωπο. Προσωπικά, βρίσκω τον ορισμό του καθηγητή Jeffrey Sachs του Columbia University ως τον πιο δόκιμο, καθώς περιγράφει τη βιώσιμη ανάπτυξη ως «οικονομική ανάπτυξη που σέβεται τα όρια του πλανήτη». Αυτός ο ορισμός διευκρινίζει ότι οι φιλοδοξίες των επιχειρήσεων στον τομέα της

ανάπτυξης θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τόσο τον ευρύτερο αντίκτυπο στην κοινωνία και το περιβάλλον, όσο και τους περιορισμούς που υπάρχουν στον κόσμο όπου λειτουργούν. Πράγματι, υπάρχει δυναμική σχέση αλληλεξάρτησης μεταξύ περιβάλλοντος και οικονομίας. Το ερώτημα είναι πώς να μετατοπιστεί η εστίαση των επιχειρήσεων από την τωρινή γενική αντίληψη ότι η προστασία του περιβάλλοντος βαραίνει τις επιχειρήσεις, αλλά στηρίζει το κοινό συμφέρον, στην αντίληψη ότι τους προσφέρει οφέλη και ότι το κόστος σε περίπτωση αδράνειας θα είναι αρκετά υψηλό.

Για να κατανοήσουμε καλύτερα την επικρατούσα στάση των επιχειρήσεων απέναντι στην έλλειψη πόρων, στο πλαίσιο της Έρευνας, ρωτήσαμε 2.500 επιχειρηματίες για τις απόψεις τους σχετικά με τη σημασία της ενέργειας και των πρώτων υλών. Η παρούσα Έκθεση περιγράφει λεπτομερώς τα αποτελέσματα της Έρευνάς μας, αλλά το πιο σημαντικό σημείο για μένα ήταν η σχέση μεταξύ πόρων και οικονομικής ανάπτυξης, ιδιαίτερα στις αναπτυσσόμενες αγορές της Αφρικής και της Λατινικής Αμερικής. Πράγματι, υπάρχουν βραχυπρόθεσμες δαπάνες που

συνδέονται με τη βιώσιμη ανάπτυξη, αλλά αυτές οι δαπάνες είναι πολύ μικρότερες από τα μακροπρόθεσμα οφέλη. Πρέπει να αρχίσουμε να μιλάμε στη γλώσσα των επιχειρήσεων – τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να επωφεληθούν από την οικολογική τους στροφή. Ο ενεργειακός εφοδιασμός γίνεται όλο και πιο ασταθής, ενώ οι πράσινες τεχνολογίες αναπτύσσονται πολύ γρήγορα. Υπάρχουν τεράστιες δυνατότητες στις αναδυόμενες αγορές – το θέμα θα πρέπει να είναι πώς, και όχι εάν, πρόκειται να χρησιμοποιηθούν αυτές οι τεχνολογίες.

Βασίλης Μονογιάννης
Partner | Operational Advisory Services
Grant Thornton Greece

Ενέργεια

Φαίνεται ότι τα τελευταία χρόνια οι πρωτογενείς πηγές ενέργειας έχουν γίνει πιο ασταθείς, λιγότερο ασφαλείς και πιο απαιτητικές από άποψη τεχνολογίας. Είτε λόγω συγκρούσεων και πολιτικών αναταραχών στις χώρες παραγωγής πετρελαίου και φυσικού αερίου, είτε λόγω καταστροφών όπως η πετρελαιοκηλίδα μετά από την έκρηξη της εξέδρας γεώτρησης Deepwater Horizon στον Κόλπο του Μεξικού και το πυρηνικό ολοκαύτωμα στη Fukushima στην Ιαπωνία, η ζήτηση για ασφαλή (και κατά προτίμηση εγχώρια) ενέργεια είναι μεγαλύτερη από ποτέ.

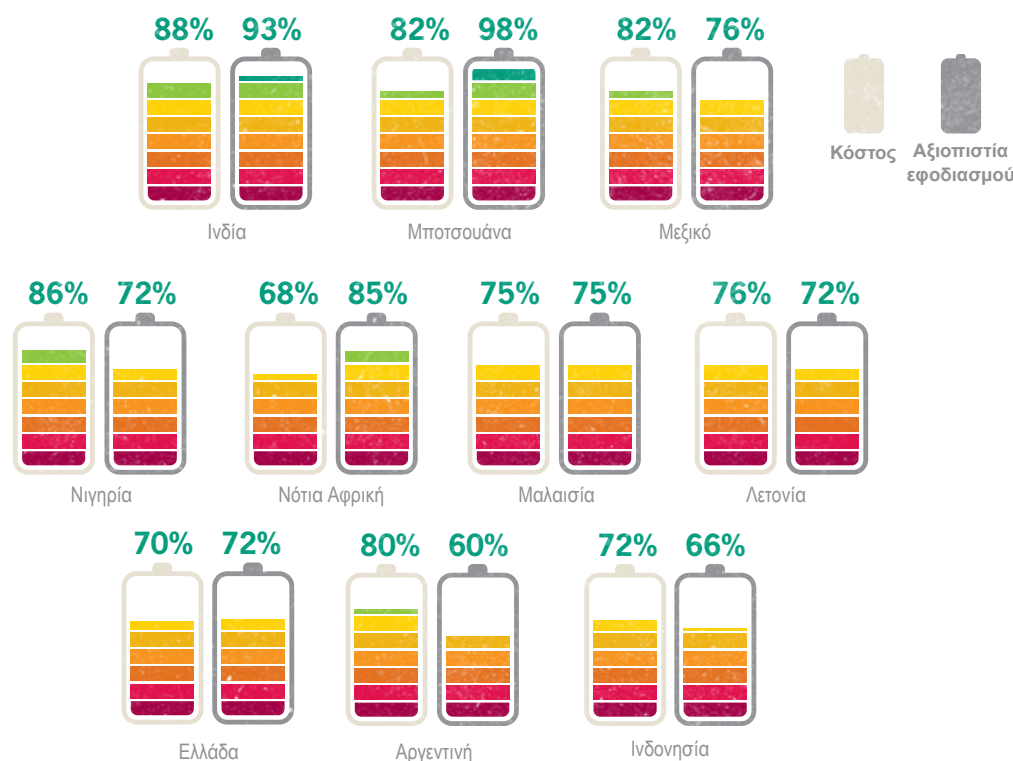
Διάφορες χώρες παγκοσμίως αντιμετωπίζουν την πρόκληση με διαφορετικούς τρόπους. Στις ΗΠΑ, οι ανακαλύψεις σχιστολιθικού αερίου υπόσχονται να καταστήσουν την οικονομία αυτόνομη από το 2035, ενώ στο Μεξικό, μετά από 75 χρόνια, η κυβέρνηση έχει καταργήσει την κρατική ιδιοκτησία με το άνοιγμα της αγοράς ενέργειας σε ξένους επενδυτές, μια κίνηση που αναμένεται να φέρει περίπου \$50 δις σε επενδύσεις. Η Κίνα και οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν υπογράψει συμφωνίες συνεργασίας προκειμένου να προωθήσουν την ανταλλαγή γνώσεων μεταξύ επιχειρήσεων και ερευνητικών ιδρυμάτων για πιο σύγχρονες τεχνολογίες, όπως η Δέσμευση και Αποθήκευση Άνθρακα (CCS).

Συνεργασίες τέτοιου τύπου αποτελούν ενδιαφέρον παράδειγμα για το πώς εντελώς διαφορετικές οικονομίες μπορούν να συνεργαστούν με στόχο να διευρύνουν το διαθέσιμο, για τις επιχειρήσεις και τους καταναλωτές, ενεργειακό μείγμα, αυξάνοντας τη βιωσιμότητα του ενεργειακού εφοδιασμού και μειώνοντας τις δαπάνες σε μακροπρόθεσμη βάση. Ωστόσο, βραχυπρόθεσμα, ακόμη και οι καθιερωμένες τεχνολογίες ανανεώσιμων πηγών

ενέργειας, όπως η αιολική και η ηλιακή ενέργεια, απαιτούν επενδύσεις σημαντικών κεφαλαίων. Για να εξασφαλίσουν τα απαραίτητα κεφάλαια, οι κυβερνήσεις σε ορισμένες χώρες καθορίζουν τις τιμές ανά κιλοβατώρα πολύ πάνω από την τιμή χονδρικής πώλησης του ηλεκτρικού ρεύματος, με τη μορφή επιδοτήσεων στους παραγωγούς καθαρής ενέργειας. Η κρατική υποστήριξη ποικίλλει παγκοσμίως, ωστόσο, και σε κάθε περίπτωση, υπάρχουν διαφορετικοί παράγοντες. Στις αναπτυσσόμενες αγορές, για παράδειγμα, οι επιχειρήσεις δυσκολεύονται να έχουν πρόσβαση στη χρηματοδότηση: κατά τη διάρκεια των τελευταίων 12 μηνών, το 32% των επιχειρήσεων στις χώρες BRIC έχουν αναφέρει τέτοιου είδους προβλήματα σε σύγκριση με μόλις το 15% των επιχειρήσεων στις χώρες G7.

Η έλλειψη κεφαλαίων δημιουργεί μια νοοτροπία «εμβλαωματικών λύσεων» που δυσκολεύει την εύρεση κεφαλαίου και, κατά την άποψη μας, καταπνίγει την επιχειρηματική ανάπτυξη. Αυτό συμβαίνει παρά τη σημασία τόσο του κόστους όσο και της αξιοπιστίας του ενεργειακού εφοδιασμού, για τα σχέδια επέκτασης των αναδυόμενων αγορών κατά τη

Ποσοστό επιχειρήσεων που αναφέρουν την ενέργεια ως σημαντικό παράγοντα για την ανάπτυξη τους (top ten)

“Τα ενεργειακά ελλείμματα εξακολουθούν να εμποδίζουν την πρόοδο της οικονομίας της Ινδίας. Παρ’όλες τις προκλήσεις, η χώρα μπαίνει και πάλι σε τροχιά ανάπτυξης μετά το σχηματισμό της νέας κυβέρνησης. Η διαφθορά στην κατανομή ενεργειακών πόρων και οι συνεχείς επιδοτήσεις για την παροχή ηλεκτρικής ενέργειας στους καταναλωτές κάτω του κόστους, οδήγησαν σε χρόνια έλλειψη επενδυτικών κεφαλαίων στον τομέα των υποδομών. Οι πρωτοβουλίες της νέας κυβέρνησης σχετικά με τις μεγάλες επενδύσεις στην παραγωγή ενέργειας, ιδίως ηλιακής, καθώς και η πολιτική τόλμη και το θάρρος που έχει δείξει η κυβέρνηση, κυρίως με τη μείωση των επιδοτήσεων, αποτελούν ισχυρές ενδείξεις ότι μέχρι το 2020, τα θέματα δικτύου ηλεκτρικής ενέργειας και τιμολόγησης θα διακανονιστούν.”

Vivek Singh, Grant Thornton India

διάρκεια των επόμενων 12 μηνών. Στην Αφρική, το 76% των επιχειρηματιών αναφέρουν ότι το κόστος της ενέργειας αποτελεί σημαντικό παράγοντα για την ανάπτυξή τους κατά τη διάρκεια των επόμενων 12 μηνών, και ακολουθούν οι επιχειρηματίες από τη Λατινική Αμερική (72%) και τη Νοτιοανατολική Ασία (67%). Τα ανάλογα ποσοστά είναι στην Ευρώπη 52% και στη Βόρεια Αμερική 51%. Στην κορυφή της λίστας των δέκα αγορών που εκφράζουν προβληματισμό για το κόστος της ενέργειας, οκτώ είναι αναπτυσσόμενες αγορές, με τις επιχειρήσεις στην Ινδία (88%), στη Νιγηρία (86%) και στο Μεξικό (82%) να βρίσκονται στις πρώτες θέσεις. Παραδόξως, στην πρώτη δεκάδα βρίσκεται και η Αυστραλία, αλλά θα πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι οι φυσικοί πόροι αποτελούν 65% του συνόλου των εξαγωγών της. Ομοίως, οι επιχειρήσεις στην Αφρική (79%), στην Ανατολική Ευρώπη (71%) και στη Λατινική Αμερική (65%) είναι πιθανότερο να αναφέρουν την αξιοπιστία του ενεργειακού εφοδιασμού ως σημαντικό παράγοντα για την ανάπτυξή τους. Το ποσοστό αυτό συρρικνώνεται στο 55% στην Ευρώπη, η οποία εξακολουθεί να λαμβάνει το μεγαλύτερο μέρος του φυσικού αερίου από τη

Ρωσία, και στο 37% στη Βόρεια Αμερική. Στην κορυφή της λίστας βρίσκονται η Μποτσουάνα (98%), η Ινδία (93%) και η Νότια Αφρική (85%) – χώρες που αντιμετωπίζουν προβλήματα ενεργειακού εφοδιασμού.

Η αξιοπιστία του ενεργειακού εφοδιασμού έχει να κάνει και με την ικανότητα της χώρας να έχει πρόσβαση σε ενεργειακούς πόρους και την δυνατότητα να τους διανέμει εσωτερικά, όπου χρειαστεί. Πολλές αναπτυσσόμενες αγορές αντιμετωπίζουν τεράστιες προκλήσεις στο πλαίσιο των δικτύων μεταφοράς και διανομής ενέργειας, σε βαθμό που η ενεργειακή αυτόνομη γίνεται εταιρικό, παρά εθνικό, ζήτημα.

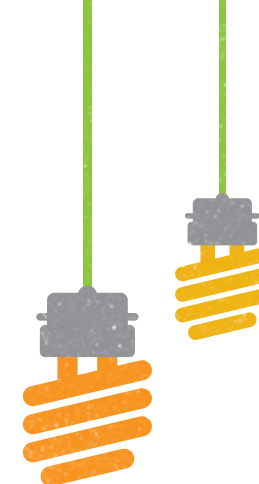
Η στροφή προς πιο οικολογικές μορφές ενέργειας έχει λιγότερη σημασία για τις επιχειρήσεις σε παγκόσμιο επίπεδο – μόνο το ένα τρίτο των επιχειρήσεων παγκοσμίως αναφέρουν ότι οι πιο οικολογικές μορφές ενέργειας είναι σημαντικός παράγοντας για την ανάπτυξή τους κατά τη διάρκεια των επόμενων 12 μηνών. Ωστόσο, και πάλι υπάρχουν διαφορές, ιδιαίτερα στις αναπτυσσόμενες αγορές, στη Λατινική Αμερική (64%), στην Αφρική (51%) και στη νοτιοανατολική Ασία (49%). Τα ανάλογα ποσοστά στη Βόρεια Αμερική (22%) και στην

Ευρώπη (30%) μπορεί να δείχνουν ότι οι κυβερνήσεις και στις δύο πλευρές του Ατλαντικού προωθούν θετικά την ατζέντα της ενεργειακής αποδοτικότητας. Εναλλακτικά, μπορεί να αντικατοπτρίζουν το γεγονός ότι η «πράσινη ενέργεια» αντιμετωπίζεται σε πιο τοπικό επίπεδο σε σχέση με την συμβατική ενέργεια, και ως εκ τούτου, θα βοηθήσει τις επιχειρήσεις να μειώσουν την εξάρτησή τους από το αναξιόπιστο σύστημα δικτύων. Σε επίπεδο χώρας, οι επιχειρήσεις στην Ινδία (83%), στο Μεξικό (74%) και στη Μποτσουάνα (72%) εστιάζουν περισσότερο στην υιοθέτηση μιας «πράσινης» πολιτικής και ακολουθεί η Αυστραλία (68%) – γεγονός που αποτελεί έκπληξη, δεδομένου ότι πρόσφατα έγινε η πρώτη ανεπτυγμένη χώρα που έχει καταργήσει το φόρο άνθρακα.

“Οι μεταρρυθμίσεις στον τομέα της ενέργειας που πραγματοποιήθηκαν νωρίτερα κατά τη διάρκεια του τρέχοντος έτους άνοιξαν όχι μόνο τον τομέα της εξερεύνησης πετρελαίου σε ξένους επενδυτές, καταργώντας το μονοπώλιο της Pemex, αλλά και την αγορά ηλεκτρικής ενέργειας σε μικρές μονάδες παραγωγής ενέργειας. Τέθηκε επίσης και ο στόχος για την ενίσχυση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας κατά 33% από το 2018, που θα προσελκύσει τεράστιες επενδύσεις για «καθαρότερη» τεχνολογία”

**Mauricio Brizuela,
Salles Sainz Grant Thornton (Mexico)**

Πρώτες ύλες

Η πρόσβαση σε πρώτες ύλες παραμένει στο επίκεντρο του εμπορίου και τα τελευταία χρόνια η Κίνα βρίσκεται να ορίζει την παγκόσμια ζήτηση μιας και θεωρείται ως το «παγκόσμιο εργαστήριο παραγωγής» - απορροφώντας την προσφορά χαλκού, σιδηρομεταλλεύματος, πετρελαίου και άλλων βασικών εμπορευμάτων σε τεράστια κλίμακα. Εκτιμάται ότι το 2011, η Κίνα είχε υπό έλεγχο το 95% της παγκόσμιας προσφοράς σπάνιων γαιών, που χρησιμοποιούνται σε όλους τους βιομηχανικούς κλάδους - από την παραγωγή ανεμογεννητριών και υβριδικών οχημάτων μέχρι και την παραγωγή σκληρών δίσκων ηλεκτρονικού υπολογιστή και τηλεοράσεων. Καθώς η Κίνα προσπαθεί να στραφεί από τις επενδύσεις και τις εξαγωγές προς την εγχώρια κατανάλωση, η ανάγκη της χώρας για πρώτες ύλες έχει κατά κάποιο τρόπο επιβραδυνθεί, αλλά η προμήθεια πρώτων υλών παραμένει θέμα υψίστης σημασίας για τις επιχειρήσεις σε πολλούς τομείς, από τον κλάδο της κατασκευής μέχρι και τον κλάδο της μεταποίησης.

Η τιμή των σπάνιων γαιών έχει μειωθεί από το 2011, εν μέρει χάρη στην παραγωγή εναλλακτικών γαιών στις χώρες που δείχνουν να προβληματίζονται για την ανισορροπία την οποία έχει δημιουργήσει η δεσπόζουσα θέση της Κίνας. Εν τω μεταξύ, η βελτιωμένη ανακύκλωση των μετάλλων και των προϊόντων ξυλείας μπορεί να οδηγήσει στην ορθή διαχείριση των πόρων του πλανήτη και η προώθηση της «κυκλικής οικονομίας» αρχίζει να αποκτά αξιοπιστία, μολοντί εξακολουθεί να απέχει πολύ από την πλήρη ενσωμάτωσή της στις υπάρχουσες αλυσίδες εφοδιασμού των επιχειρήσεων.

Το ζήτημα της λειψυδρίας αρχίζει πλέον να αποτελεί πραγματική πρόκληση για πολλές επιχειρήσεις. Το νερό, που στο παρελθόν αντιμετωπιζόταν ως άφθονο δωρεάν αγαθό, θα πρέπει να θεωρηθεί πεπερασμένος πόρος.

Δεδομένου ότι το 70% της άντλησης νερού παγκοσμίως διοχετεύεται στη γεωργία, οι επιχειρηματικοί τομείς όπως ο τουρισμός, τα τρόφιμα και τα ποτά διατρέχουν ιδιαίτερο κίνδυνο. Για παράδειγμα, από το 2003, η Coca-Cola έχει δαπανήσει περίπου \$2 δις στην προσπάθεια να μειώσει την κατανάλωση νερού και να βελτιώσει την ποιότητά του στις αγορές όπου δραστηριοποιείται. Μεταξύ άλλων, η Coca-Cola έχει δωρίσει \$2 εκατ. στο WWF (Παγκόσμιο Ταμείο για τη Φύση) για την αποκατάσταση ενός τμήματος του ποταμού Nap στο Ηνωμένο Βασίλειο. Το 2013, στον προϋπολογισμό της Nestle είχε συμπεριληφθεί το ποσό των \$43 εκατ. για εξοικονόμηση νερού και εγκαταστάσεις επεξεργασίας αποβλήτων. Ο όμιλος ξενοδοχειακών επιχειρήσεων Accor σκοπεύει να μειώσει την κατανάλωση νερού κατά

15% μέχρι το 2015. Ωστόσο, το νερό είναι ζωτικής σημασίας και για άλλους τομείς: η Rio Tinto, η Ford και η EDF είναι από τις μεγαλύτερες πολυεθνικές που έχουν επενδύσει πολλά κεφάλαια σε συστήματα επεξεργασίας και διαχείρισης νερού. Είναι σημαντικό ότι αυτά τα μέτρα θα μπορέσουν να εξοικονομήσουν χρήματα – η Cadbury έχει μειώσει τα λειτουργικά της έξοδα κατά περίπου \$17.000 ανά έτος σε περιοχές όπου έχουν δημιουργηθεί εγκαταστάσεις επεξεργασίας αποβλήτων. Παγκοσμίως, το 55% επιχειρηματιών αναφέρουν ότι το κόστος των πρώτων υλών (συμπεριλαμβανομένου του νερού) είναι ένας σημαντικός παράγοντας για τη βιωσιμότητά τους (ή για τις αλυσίδες εφοδιασμού τους) για το επόμενο έτος, ποσοστό που αυξάνεται στο 65% στη νοτιοανατολική Ασία, στο 69% στη Λατινική

Αμερική και στο 71% στην Αφρική. Τα ανάλογα ποσοστά στη Βόρεια Αμερική είναι 57% και στην Ευρώπη 44%. Ίσως, ένας από τους λόγους να είναι η διαφορετική κλαδική σύνθεση των αναπτυσσόμενων αγορών, αλλά είναι πιθανό να υπάρχει και ένα σημαντικό ζήτημα σε σχέση με τις υποδομές και την ποιότητα του εφοδιασμού, παρόμοιο με την παροχή ηλεκτρικής ενέργειας. Επομένως, ενισχύεται και η άποψη ότι το ζήτημα της βιωσιμότητας θα πρέπει να τεθεί στο επίπεδο της δυνητικής βιώσιμης οικονομικής ανάπτυξης. Οι επιχειρήσεις στην Αυστραλία (89%) είναι πιθανότερο να αναφέρουν το κόστος των πρώτων υλών ως σημαντικό παράγοντα, και ακολουθούν οι επιχειρήσεις στη Μποτσουάνα (86%), στην Ινδία (84%), στην Ιαπωνία (81%) και στη Νιγηρία (78%).

“Η περσινή χρονιά ήταν η πιο ζεστή που έχει καταγραφεί ποτέ στην Αυστραλία, με αποτέλεσμα σοβαρή ξηρασία που απειλούσε τη θέση μας ως τρίτος μεγαλύτερος εξαγωγέας βοείου κρέατος παγκοσμίως. Η ξηρασία είχε ως αποτέλεσμα μείωση του ρυθμού ανάπτυξης του χορταριού, αναγκάζοντας τους αγρότες να αγοράσουν σιτάρι – που είναι ούτως ή άλλως πιο ακριβό, λόγω της περιορισμένης προσφοράς του – για να θρέψουν τα βοοειδή τους, ή να μειώσουν τον αριθμό τους μέσω πώλησης ή σφαγής.”

Phillip Rundle, Grant Thornton Australia

“Οι πρώτες ύλες είναι απαραίτητες για τον κατασκευαστικό κλάδο και, ως εκ τούτου, οι τεχνολογικές εξελίξεις σε εναλλακτικές, πιο βιώσιμες πρώτες ύλες μπορούν να έχουν τεράστιο αντίκτυπο στη μελλοντική μείωση του κόστους και, γενικότερα, στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας. Ένα ενδεικτικό παράδειγμα είναι η τεχνολογία Modular Housing που εξασφαλίζει εξοικονόμηση χρόνου και κόστους, αλλά οι επενδυτές εξακολουθούν να είναι πολύ διστακτικοί ως προς τη χρηματοδότηση έργων που χρησιμοποιούν αυτή την τεχνολογία. Η πρόκληση είναι να καταφέρουμε να μην αποτελούν εξαίρεσεις αυτές οι καινοτόμες και πιο βιώσιμες επιλογές. Οι επενδυτές θα πρέπει να αποκτήσουν γνώση για τα μελλοντικά οικονομικά οφέλη έτσι ώστε να υποστηρίξουν τους πρωτοπόρους που εφαρμόζουν αυτή την τεχνολογία και να υπάρχουν βιώσιμες μελέτες σ’ αυτόν τον τομέα.”

Sian Sinclair, global leader, real estate and construction

Η διαθεσιμότητα των πρώτων υλών τείνει να αποτελεί πιο σημαντικό παράγοντα για τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στις αναπτυσσόμενες αγορές, όπως αναφέρει η πλειοψηφία των επιχειρηματιών στην Αφρική (74%), στη Λατινική Αμερική (68%) και στη νοτιοανατολική Ασία (55%). Τα ποσοστά που σημειώθηκαν στη Βόρεια Αμερική (54%) και στην Ευρώπη (49%) είναι περίπου στα ίδια επίπεδα

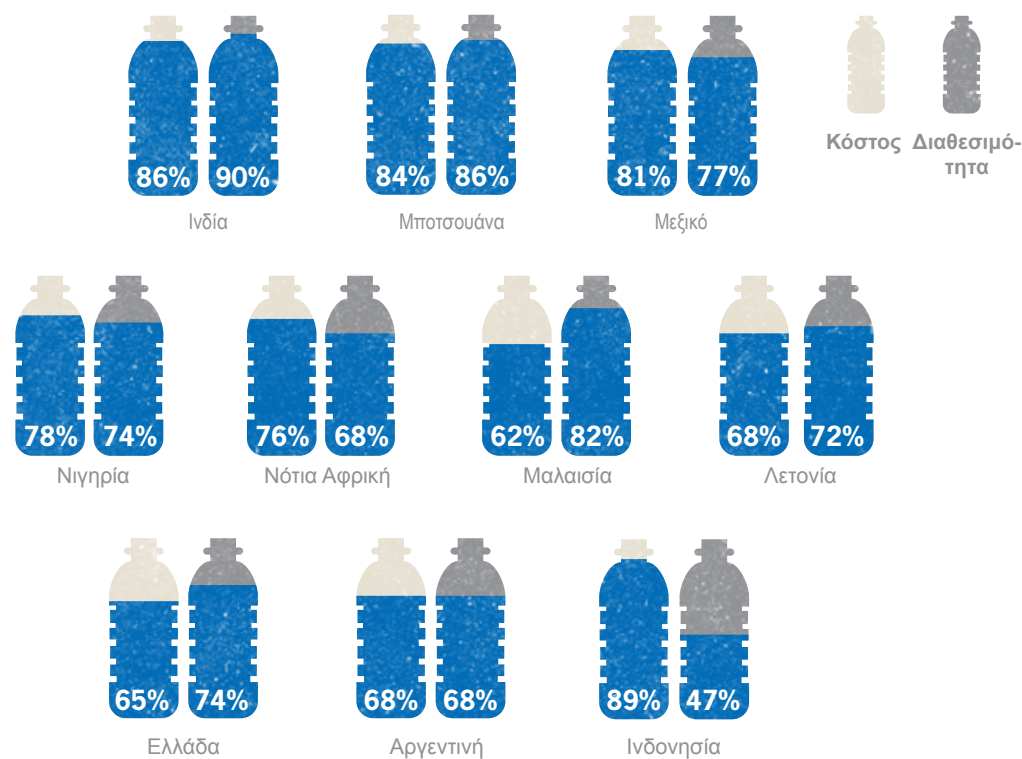

“Οι ευκαιρίες που προσφέρει η εξόρυξη και πώληση πρώτων υλών είναι αρκετά περιορισμένες στη Νιγηρία και γι’ αυτό το θέμα της βιωσιμότητας κερδίζει έδαφος. Η οικονομία μας θα πρέπει να κινηθεί προς την παραγωγή προϊόντων υψηλότερης προστιθέμενης αξίας για να αποφύγουμε την «παγίδα μέσου εισοδήματος». Μεταρρυθμίσεις στον τομέα της ενέργειας, συμπεριλαμβανομένης της κατάργησης των επιδοτήσεων στις επιχειρήσεις πετρελαίου και φυσικού αερίου, είναι απαραίτητες για να βελτιωθεί η προσφορά για πρώτες ύλες και να εξασφαλιστεί η βιώσιμη ανάπτυξη της παραγωγής προϊόντων υψηλότερης προστιθέμενης αξίας.”

Victor Osifo
Grant Thornton Nigeria

με τον παγκόσμιο μέσο όρο (53%). Οι επιχειρήσεις στην Αυστραλία είναι σχετικά αδιάφορες για το εν λόγω θέμα της διαθεσιμότητας (47%), ειδικότερα σε σύγκριση με τις επιχειρήσεις στην Μποτσουάνα (90%), στην Ινδία (86%) και στην Αρμενία (82%). Οι επιχειρήσεις στην Ιαπωνία (77%), στη Νιγηρία και στη Νότια Αφρική (74%) επίσης αναφέρουν ότι η διαθεσιμότητα των πρώτων υλών αποτελεί σημαντικό παράγοντα. Εάν οι επιχειρηματίες συσχετίζουν τη βιωσιμότητα όχι μόνο με το κοινό αγαθό, αλλά και με την αντίστοιχη ανάλυση κόστους/οφέλους, τότε σαφώς μπορούμε να μιλάμε για μακροπρόθεσμη ανάπτυξη. Γι’ αυτό είναι ενθαρρυντική είδηση ότι οι επιχειρήσεις που ανησυχούν περισσότερο για το κόστος και την προμήθεια πρώτων υλών, εστιάζουν περισσότερο στην αναζήτηση βιώσιμων πηγών ενέργειας. Χώρες όπως η Μποτσουάνα (86%), η Ινδία (81%) και η Αυστραλία (75%) βρίσκονται στην κορυφή της λίστας σε σχέση με τέτοιες πρωτοβουλίες. Σε περιφερειακό επίπεδο, σχεδόν τα δύο τρίτα των επιχειρηματιών στην Αφρική και στη Λατινική Αμερική (65%) εστιάζουν στην πρόσβαση σε βιώσιμες πηγές πρώτων υλών και ακολουθούν η Βόρεια Αμερική (40%) και η Ευρώπη (30%).

Ποσοστό των επιχειρήσεων που αναφέρουν ότι οι πρώτες ύλες (συμπεριλαμβανομένου του νερού) είναι σημαντικός παράγοντας για τη βιωσιμότητά τους (ή για τις αλυσίδες εφοδιασμού τους) (top ten)

Σχετικά με εμάς

Η Grant Thornton είναι ένας παγκόσμιος ηγετικός οργανισμός που απαρτίζεται από ανεξάρτητες εταιρείες παροχής ελεγκτικών, φορολογικών και συμβουλευτικών υπηρεσιών, με πάνω από 40.000 ανθρώπους σε πάνω από 130 χώρες.

Ενέργεια και Καθαρή Τεχνολογία

Συνεργαζόμαστε με δυναμικές επιχειρήσεις σε όλους του τομείς του κλάδου. Η εις βάθος κατανόηση του κλάδου και οι διάφορες διαδρομές εμπορευματοποίησης, μας επιτρέπουν να παρέχουμε σωστή υποστήριξη για την ανάπτυξή σας. Οι επενδυτές, οι εργασίες και οι επιχειρηματίες μπορεί να βρίσκονται σε διαφορετικές χώρες, και γι' αυτό τα στελέχη μας στις εταιρείες μέλη του παγκόσμιου δικτύου, μπορούν να παρέχουν άμεση πρόσβαση σε διασυννοιακή χρηματοδότηση, νομοθετικές και φορολογικές συμβουλές. Τα βασικά θέματα στα οποία στηρίζουμε τους πελάτες μας περιλαμβάνουν:

- εμπορευματοποίηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας
- μείωση της ενεργειακής ζήτησης
- ενίσχυση των ενεργειακών επενδύσεων

Βασίλης Μονογυιός
Partner | Operational Advisory Services
Grant Thornton Greece
T +30 210 7280 000
E vassilis.monogios@gr.gt.com

Grant Thornton

An instinct for growth™

© 2014 Grant Thornton International Ltd.

'Grant Thornton' refers to the brand under which the Grant Thornton member firms provide assurance, tax and advisory services to their clients and/or refers to one or more member firms, as the context requires.

Grant Thornton International Ltd (GTIL) and the member firms are not a worldwide partnership. GTIL and each member firm is a separate legal entity. Services are delivered by the member firms. GTIL does not provide services to clients. GTIL and its member firms are not agents of, and do not obligate, one another and are not liable for one another's acts or omissions.

www.granthornton.global
www.internationalbusinessreport.com

Curious Agency 1409-03

IBR 2014: Μεθοδολογία

Η έρευνα International Business Report (IBR) της Grant Thornton διεξάγεται πραγματοποιώντας συνεντεύξεις σε περίπου 2.500 ανώτατα στελέχη εισηγμένων και ιδιωτικών επιχειρήσεων παγκοσμίως κάθε τρίμηνο. Ξεκίνησε το 1992 σε εννέα ευρωπαϊκές χώρες, και πλέον ερευνά περισσότερες από 10.000 επιχειρήσεις σε πάνω από 30 χώρες σε ετήσια βάση, παρέχοντας πληροφορίες σχετικά με οικονομικά και εμπορικά θέματα που επηρεάζουν τις επιχειρήσεις παγκοσμίως.

Τα δεδομένα της παρούσας έρευνας προέρχονται από περισσότερες από 2.500 συνεντεύξεις με διευθυντικά στελέχη, διευθύνοντες συμβούλους, προέδρους και άλλα ανώτερα στελέχη επιχειρήσεων μεσαίου μεγέθους όλων των κλάδων. Οι συνεντεύξεις πραγματοποιήθηκαν σε 34 χώρες κατά την περίοδο Μαΐου 2014.

Περισσότερες πληροφορίες για την IBR μπορείτε να βρείτε στο www.internationalbusinessreport.com

Τμήμα Marketing & Business Development

E marketing@gr.gt.com

T 210 72800 67-70

W www.grant-thornton.gr

